(ஆ) நாகூர் பேருந்து நிலையத்தில் காத்திருந்த மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, நாகூர் பேருந்து நிலையத்தில் பஸ்ஸிற்காகக் காத்திருந்த காரைக்கால் அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக்கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டதன் காரணமாக அங்கு ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்து விவாதிக்க என்று ஒரு ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் திரு. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள் கொடுத்துள்ளார்கள். இது அரசின் அன்றாட அலுவல்களுக்குட்பட்ட ஒன்றுதலின் இதற்கு நான் அனுமதி மறுக்கிறேன்.

(இ) தூத்துக்குடியில் திரு. பரமசிவம் கொலை செய்யப்பட்டதும், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலையும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திருவாளர்கள் கோமதி சங்கர தீட்சதர், டி. மார்டின், என். எஸ். வி. சித்தன், க. ராம மூர்த்தி ஆகியோர் கடந்த அக்டோபர் மாதம் தூத்துக்குடியில் திரு. பரமசிவம் கொலை செய்யப்பட்டதும், அதனால் அங்கு ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்தும் விவாதிக்க ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கில்லாத காரணத்தினால் அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள முடியாமையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர சிவில் நீதி மன்ற (திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர சிவில் நீதிமன்ற (திருத்த) மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இம்மசோதாவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம்மசோதா அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதா (ச. பே. ம. எண் 45/1970).

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே "தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதா* (சட்டப்பேரவை மசோதா எண். 45/1970) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்" என்று முன் மொழிகிறேன்.

*30—11—1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970 டிசம்பர் 2

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமுதாயத்தில் பாரம்பரிய அர்ச்சகர் பதவி ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், உரிய கல்வித் தகுதிகளை உடையவர்கள் ஏற்புடைத்த நிறுவனங்களில் அர்ச்சகர் தொழிலில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அடங்கிய சமய அமைப்பு ஒன்று இந்தப் பாரம்பரிய அர்ச்சகர் தொழில் முறைக்குப் பதிலாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், சாதி, சமய அல்லது வகுப்பு வேறுபாடின்றி எல்லோருக்கும் இந்தத் துறையில் வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தீண்டாமை, அரிசனங்களின் பொருளாதார கல்வி மேம்பாடு பற்றிய குழுவினர் தமது அறிக்கையில் 1969-ல் தமது கருத்தைத் தெரிவித்தனர். தமிழ்நாட்டில் அர்ச்சகர்கள், குருக்கள், பூசாரிகள் யாவரும் இந்து கோயில்களில் உள்துறை ஊழியர்களாவர். உள்துறை ஊழியர்களின் கடமைகள், முக்கியமாகத் தெய்வ வழி பாட்டுக்குரிய பூசைகள், சடங்குகள், வழிபாடுகள் நடத்துவது, மந்திரங்கள், வேதங்கள், பிரபந்தங்கள், தேவாரம், பாராயணம் செய்தல், அத்தகைய பூசை பாராயணங்களில் சம்பந்தப்பட்ட இதைப் போன்ற தெய்வ வழிபாடுகள் தெய்வ நற்பணிகள் புரிவது பற்றிய தாகும். தீண்டாமையை அறவே ஒழித்து சமுதாயச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக, சாதி வேறுபாடின்றி எல்லா இந்துக்களுக்கும் இந்து ஆலயங்கள் ஏற்கனவே திறந்துவிடப்பட்டன. மேலும், காஜுலை தசரதராம ராவுக்கும் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்துக்குமிடையே நடைபெற்ற வழக்கில் தலைமை நீதி மன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப் பளித்தது. "கிராம அதிகாரிகள் நியமன விஷயத்தில் பாரம்பரிய உரிமைக் கொள்கையை உள்ளடக்கிய தமிழ்நாடு 1895-ஆம் ஆண்டு பாரம்பரிய கிராமப் பதவிகள் சட்டத்தின் 6 (1) பிரிவு சந்ததி உரிமை என்ற ஒரே காரணத்தினால் ஒருதலைப் பட்சமாக அமைந் துள்ளது. எனவே, இப்பிரிவு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 16 (2) பிரிவுக்கு முரணானதும் செல்திறனற்றதும் ஆகும்". இத் தீர்ப்பையொட்டி, மேற்சொன்ன பாரம்பரிய கிராமப் பதவிகள் சட்டத்தை முன்னரே நாம் ரத்து செய்து விட்டோம்.

இதையொட்டி மேற்சொன்ன குழுவினரின் பரிந்துரைகளுக் கிணங்கவும், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள தலைமை நீதிமன்றத் தீர்ப்பை யொட்டியும், சமூகச் சீர்திருத்தத்தில் மேலும் எடுக்கப்படுகிற ஒரு நடவடிக்கையாகவும், இந்து கோயில்களில் எல்லாப் பகுதிகளின் நிய மனத்திலும் பாரம்பரியக் கொள்கையை நீக்குவதென்று அரசு முடி வெடுத்தது.

மேற்சொன்ன முடிவுக்கு செல்திறனளிக்கும்பொருட்டு, 1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய, அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் 55, 56-ஆவது பிரிவுகளில் திருத்தம் தேவைப்படுகிறது. மேற்சொன்ன நோக்கத்தை எய்துவதே தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) (சட்டமன்றப் பேரவை மசோதா எண். 45/1970) மசோதாவின் நோக்கமாகும். இதன் தொடர்பாக அவசியமான திருத்தங்களையும் இம்மசோதா செய்கிறது.

இப்போது அச்சட்டத்தின் நோக்கங்களைச் சுருக்கமாகக் குறிப் பிட்டுள்ளேன். பேரவை இப்பிரேரணையை ஏற்குமாறு வேண்டு கிறேன்.

1970 டிசம்பர் 2]

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் இது இன்றைக்கு இருக்கிற சமுதாயச் சூழ்நிலையில் சில மாற்றங்களை அடிப்படையாகத் தோற்றுவிக்கிற மசோதா என்ருலும்கூட, சில நடைமுறைகளை மாற்றுகிற நேரத்தில் அதனால் உருவாகக்கூடிய புதிய நிலைமைகளைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று வலியுறுத்த இதுபற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் ஆலயங்களில் குருக்கள், பூசாரிகள் பரம்பரை முறையில் இருந்து வருவதை மாற்றுவதற்கு இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் புதிய நிலைமையைத் தமிழகத்தில் காண்கிறோம். சிலருடைய மத உணர்வுகளைப் புண்படுத்தக் கூடாது. குறிப்பாக, இந்து மதத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களின் மனத்தைப் புண்படுத்தும் வகையில் இது அமைகிறது. இன்றைய தினம் இந்தத் துறையை ஏற்று இருக்கிற அமைச்சரவர்கள் எப்படியோ தெரியாது. ஆனால் முன்பு இருந்தவர்கள், "எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் தெய்வ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ, இந்த அரசு அதில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தாது" என்று தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் அர்ச்சனை செய்கிற முறை, அந்த சாத்திரங்கள் தெரிந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் நியமிக்கலாம் என்பது சரியானதாக ஆகாது. அது இந்து சமயத்திற்கு நாம் செய்கிற நன்மையாகவும் ஆகாது. தெய்வ வழிபாட்டில் பரம்பரை பரம்பரையாக ஊறி வந்தவர்கள் அந்தப் பணியை ஏற்கிறபோதுதான் அந்தப் பணி சிறப்புடையதாக இருக்கும். பரம்பரை அர்ச்சகர் முறையை எடுத்து விடலாம் என்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு ஆலய வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை எல்லாம்கூட அங்கே போட்டுவிட முடியும், அர்ச்சனை செய்கிற முறைகளைக் கற்றவர்கள் என்ற காரணத்தினால், இது ஆலயத்தினுடைய புனிதத் தன்மையையே பாதிக்கும். அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாது என்கிற உறுதி அளிக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அர்ச்சனை முறைகளை முறையாகப் பயின்றவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வரலாம் என்றால் பிற மதத்தினர்களும் வர முடியும். இதற்கு உடனடியாக யார் வருவார்கள். இதில் என்ன லாபம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இந்துக்களுடைய மத உணர்ச்சியைப் புண்படுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடியவர்களும் இல்லாமலில்லை. அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஏன் வரமாட்டார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதமில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதானால் இரண்டு வகையான உறுதியைத் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இல்லாவிடில் இந்து சமயத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை உள்ளவர்களைப் புண்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே கொண்டுவரப்பட்ட செயலாக இந்தத் திருத்தம் அமையும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1970 டிசம்பர் 2

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று 8 மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. 8-ஐயும் முடிக்கவேண்டும். அவற்றை இன்றே முடிக்க வேண்டுமென்றால் நான் மற்றவர்களுக்கு நேரம் ஒதுக்கவேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் இன்று முடியும்வரை எடுத்துக் கொண்டு மற்றவற்றை இன்னொரு நாள் எடுத்துக் கொள்ளலாமா? எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லட்டும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: We may not take much time. We can dispose of all the Bills.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சுருக்கமாகப் பேசுங்கள், எல்லோரும் பேச வேண்டும்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவரவர்களே, கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவினுடைய நோக்கம் பரவலாக நல்ல ஒரு மசோதாவாக இருந்தும்கூட இதிலே கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தம் சந்தேகத்திற்கு இடம் அளிக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். இதிலே பாரம்பரியத்தை ஒழித்து இந்து மதத்தினரிடையே இருக்கக்கூடிய ஜாதி வேறுபாடுகளை எடுத்து அத்தனை ஜாதியினரும் ஒரே அமைப்பு என்று இருந்தால் அதை முழுமையாக வரவேற்கிறேன். இதிலே மத வழிபாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அத்தனை மக்களும் தங்களுடைய உணர்ச்சி வயப்பட்டு தன்னைத் தானே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு ஆங்காங்கே மதங்கள் ஏற்பட்டன என்பதையெல்லாம் நாம் அறியலாம். சட்டங்கள் ஆயிரம் போட்டாலும் சட்டங்களை மீறக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தை மீறி வழக்காடி, வழக்காடி வழக்கு மன்றங்களிலே சாட்சியங்கள் இல்லாத நிலைமையிலே உண்மைகூட நிரூபிக்கப்பட முடியாத நிலைமையில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், அந்த மதங்கள் ஏன் ஏற்பட்டன என்றால் சட்டங்களே ஏற்படாத காலத்தில் தன்னைத்தானே பணிவோடு கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதற்கான நிலைமைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கான சக்தியைப் பெறுவதற்கு கடவுள் என்று வைத்துக் கொண்டு பலவிதமான மதங்களை ஏற்படுத்தி அந்தந்த தேசங்களில் உள்ள சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப ஏற்பட்டதுதான் என்பதையும், அதற்காகத்தான் மோதாபோ தேசம் இன்னும் புராணங்களில் வருத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட மதங்கள் இருந்தும் சில பேர்கள் வழி படாத நிலைமை இருக்கலாம். சில பேர்கள் அதிகமாக வணங்கக் கூடிய நிலை இருக்கலாம். ஆகவே, எல்லோரும் உணர்ச்சி வயப்படக் கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மசோதாவிலே பாரம்பரியத்தை எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக நியமிக்கப் படுகிற நபர்களைப் பார்க்கவேண்டும். அர்ச்சகர்களாக யாரும் இருக்கலாம் என்றால் இன்னின்ன முறையிலே இருக்கவேண்டும். இன்னின்ன கற்றிருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம்.

1970 டிசம்பர் 2] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

கல்விப்பாடங்களிலே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாடங்களுக்கு என்று சில புத்தகங்களை வரையறுத்து விடுகிறார்கள். அந்தப் பாடங்களைப் படித்தாலே எல்லாம் தெரிந்து விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. அதே போல இந்து மதத்தில் உள்ள அத்தனை நூல்களையும் படித்துக் கரை கண்டவர்கள் கிடையாது. அப்படி இல்லாமல் அரசாங்கத்திலே ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு இன்னின்ன வேதங்களையும் புராணங்களையும் பயில வேண்டும் என்று சொன்னால் அவற்றைப் படித்தால் மட்டும் போதும் என்ற அளவிலே சட்டத்தைப் போட்டால், அவர்களுடைய குணதிசயங்கள் என்ன என்பது தெரிந்து கொள்ள முடியாது. பரிட்சை நடத்தி இருக்கலாம். வேதங்கள் படித்திருக்கலாம். பாஸ் பண்ணி இருக்கலாம். ஆனால் தகுதி உடையவன்தானா என்ற நிலைமை வந்தால் பெரும் தவறை, உணர்ச்சிக்குப் பெரும் பாதகம் இந்து சமயத்திற்கு ஏற்படும் என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஒருவன் தனிப்பட்ட முறையில் இருக்கும்போது குணத்தில் மிக மட்டமாக இருக்கலாம். பல தவறுகள் செய்தவனாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு ஊரில் இருந்து இன்னொரு ஊருக்குப் போகும்போது அவனைப் பற்றிய குணதிசயங்கள் என்ன. அவன் உண்மையாகவே மத உணர்ச்சி உடையவனா, இந்து மதத்தின் மீது அவனுக்கு பற்றுதல் இருக்கிறதா என்பதை யார் அறிய முடியும்? இந்துமதத்திற்குப் புறம்பான குணத்தை உடையவனாக இருந்து ஆனால் பற்று உடையவனாக வெளிக்காட்டுபவனாக இருந்து, பிழைப்புக்காக அவற்றை எல்லாம் படித்து நியமனம் பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் அதைவிடப் பெரிய துரதிருஷ்டமும் ஒரு பெரிய கஷ்டமுமான நிலைமை இருக்க முடியாது. அதைப்படிக்கின்ற காலத்திலேயே என்ன யோசிக்க வேண்டுமென்றால் அவனுடைய குணம், தனிப்பட்ட முறையிலே அவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். வெறும் படித்தவனை மட்டும் போடக்கூடாது. அதற்கு இந்தத் திருத்தத்தில் இடம் ஒன்றும் இல்லை. பெசிபிக்காக சொல்ல வேண்டும். மொட்டையாகச் சொல்லக்கூடாது. அப்படி இருக்குமானால் தெளிவாக மதத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய மிகுந்த ஒரு மோசமான இக்கட்டான நிலையில் கொண்டு போய் விடும். இந்த மாற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் எப்படிச் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு அரசியல் ரீதியாக நான் தொடர்பும், தோழமையும் கொண்டவன். ஆனால் சமயத் துறையில் பழக்கவழக்கங்களிலே, பாரம்பரியத்திலே கொண்டிருக்கின்ற கொள்கைகளில் எனக்கும் அவர்களுக்கும்கூட வேற்றுமை இருக்கிறது. இருப்பது இயற்கை. அதை நான் மறவாமல் இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிற நேரம், கொண்டு வந்தவர்களுடைய மனப்பான்மை, மசோதாவின் திருத்தம் இவைகளை நினைக்கின்றபோது மன நிறைவோடு ஆதரிக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 டிசம்பர் 2

ஆளும் கட்சியினுடைய மதக்கொள்கை பழக்க வழக்கங்கள் எது வாக இருந்தாலும், ஆட்சிக்குக் கடமை என்று ஒன்று இருக்கிறது. எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் ஆட்சியினுடைய கடமை ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கடமையை ஒட்டித்தான் இத்தகைய திருத்தத்தை இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு கொண்டு வரக்கூடிய கடமையை உணர்ந்து, இந்தக் கடமையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்கிறது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

இந்த அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் பலமுறை திருத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தில் ஒன்றுதான் ஆலயப் பிரவேசம் என்று அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். மதாச்சாரியார், இராமானுஜாச்சாரியார், புத்தர், மகாத்மா காந்தி போன்றவர்கள் சொன்னதை வலியுறுத்துகின்ற முறையிலே இந்த மசோதா திருத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்வேன். மதாச்சாரியார்களிடத்தும், மடாதிபதிகளிடத்தும் பற்றுக் கொண்டிருந்த திரு. ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் இந்த அறநிலையப் பாதுகாப்பு சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தப் பாரம்பரியத்தை ஒட்டித்தான் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்வோம். அர்ச்சகர்கள் எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதைப் போல எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று சொல்லவில்லை. பின்னாலே வருகின்றவர்கள் நம்முடைய பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள்தான். அவர்களும் நம்மைப்போன்றுதான் இருப்பார்கள். ஆகவே இதைப்போன்ற சந்தேகம் எழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது ஜாதி, சமய வேறுபாடில்லாமல் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சமயம் என்பது மதம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : சில சந்தர்ப்பங்களில் தமிழில் ஏற்படுகிற சங்கடம் இது ஒரு வார்த்தை சொல்லும்போது தொடர்ந்து சில வார்த்தைகள் வந்துவிடும். அந்த வகையிலே சமயம் என்று வந்திருக்கலாம். நான் அதைக் கவனிக்கவில்லை: மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஜாதி வேறுபாடுகள் இல்லாமல் என்றுதான் போட்டிருக்கிறார்கள். இது ஜாதி வேறுபாடு அற்ற தன்மையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் இது இந்து மதத்திற்கு வலுவூட்டக்கூடியது. ஆதி தொடங்கி இதுதான் செய்யப்படுகிறது. இந்து மதத்தில் அழுத்த மான நம்பிக்கை உடையவன் நான். மதங்களே கிடையாது என்று சொன்ன இராமலிங்க சுவாமிகளிடம் பக்தி உடையவன் என்றாலும் கூட அனுபவ சாத்தியமாக மதங்களிலே ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் மதங்களிடையே பரஸ்பர பூசல் இல்லாமல் மதங்கள் இருக்கலாம் என்பதை ஒப்புக்கொண்டும், எம்மதமும் சம்மதம் என்று இராமலிங்கனாரின் கோஷத்தோடு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்துமதத்தின் அடிப்படையிலே ஜாதி வேறுபாடு உணர்ச்சி கிடையாது.

1970 டிசம்பர் 2] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

தொழிலேயொட்டித்தான் வேறுபாடு ஏற்பட்டது. சங்க இலக்கியங்களேயெல்லாம் படித்துப் பார்த்தேன். ஜாதிகள் கிடையவே கிடையாது என்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டும். இந்து மதத்திலே நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்கள்கூட இதிலே அபிப்ராய பேதப் படுகிறார்கள். மதாச்சாரியர்களிடத்திலேகூட வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. காஞ்சி காமகோடி பீடம் சங்கராச் சாரியார் அவர்கள் தீண்டாமை சாஸ்திர ரீதியாக இருந்தது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பூரி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் சாஸ்திர ரீதியானதுதான் தீண்டாமை, அது நீடிக்கவேண்டும் என்று பேசுகின்றார்கள். இந்தப் பிரச்னை மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கும் இல்லாதவர்களுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்னை அல்ல; அர்ச்சகர்களுக்கும் அர்ச்சகர் இல்லாதவர்களுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்னையல்ல.

இந்த நேரத்திலே ஒன்றைமட்டும் நாம் தெளிவாகப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மசோதா இல்லாவிட்டால் என்ன நிலைமை ஆகும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அர்ச்சகர்கள் பாரம்பரியம் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் அல்லது குறிப்பிட்ட வருணம் உள்ள வர்கள்தான் அர்ச்சகர்களாக வரவேண்டுமென்ற நிலைமை தொடர்ந்தால் அர்ச்சகர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

தில்லை மூவாயிரவர் என்று படிக்கிறோம். ஆனால், இப்பொழுது மூவாயிரவரும் இல்லை, முந்நூறுவரும் இல்லை: தில்லை மூவாயிரவர் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பெண் கொடுக்கல் வாங்கல் அவர்களுக் குள்ளேயே இருந்த முயற்சி பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் இன்றைக்குத் தோற்றுவிட்டது.

ஆலயத்தைப் பாதுகாப்பதா? அர்ச்சகரைப் பாதுகாப்பதா? அர்ச்சகரைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதைவிட ஆலயத்தை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அர்ச்சகர் களுடைய வாரிசுகள் இன்றைக்கு எஞ்சினியரிங் படிக்கிறார்கள், மருத்துவம் படிக்கிறார்கள், மற்ற மற்றக் கலைகளைப் படிக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்திலே, மீடியமாக அதையேற்றுக்கொண்டு படிப்பதிலே ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். நாளுக்கு நாள் இந்த நிலைமை காரண மாக அர்ச்சகர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டால் ஆலயங்கள் என்ன ஆகும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அர்ச்சகர்கள் குறைகிறார்கள் என்றால் முழுவதுமாகக் குறைகின்ற வரைக்கும் நாம் காலம் வரட்டும் என்று காத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. எனவே, நாம் சில முயற்சிகளை இப் பொழுதே எடுத்தாகவேண்டும். அந்த முயற்சியிலேதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட வருணத்திற்கு எதிராக அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப் பாருக்கு எதிராக இது கொண்டுவரப்படவில்லை என்று நம்பி நான் இதை வரவேற்கிறேன். அப்படிக் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று நான் விரும்புவது இல்லை.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 டிசம்பர் 2

ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அர்ச்சகர்களாக இருக்கிறார்கள் அந்தணர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. ஆகமப்படி அமைந்த பெரிய பெரிய கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாக வேளாளர்கள் இருக்கிறார்கள். வேளாளர்கள்தான் அர்ச்சகர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நியதி ஒரு பராம்பரியம் இருக்கிறது. அதுவும் அடிப்படட்டுப் போகிறது இந்த மசோதாவினாலே. குறிப்பிட்ட வருணம் உடையவர்களும் குறிப்பிட்ட வகுப்பாரும் தான் வரமுடியும் என்ற நிலைமை இருந்தாலும்—சாமிகளிலே கூட ஜாதி உண்டு—மாரியம்மன் கோயில்களிலே—அவை எண்டோமெண்ட் போர்டின் கீழே இருந்தாலும்—உயர்ந்த வர்களை அழைத்தாலும் அவர்கள் அர்ச்சகர்களாக இருக்க வரமாட்டார்கள். அங்கு வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு ஜாதியார் தான் அர்ச்சகர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற தவருன மாயை தவருன எண்ணத்திற்குக் கொண்டுபோய் விட்டுவிடும். அவர்களிலும் அவர்களே தான் பரம்பரையாக அர்ச்சகர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது.

இரண்டு காரணங்களுக்காக நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். அர்ச்சகர்களுக்குள் சமய மரபுகளுக்குள்ளே இந்த மசோதா கைவைக்கவில்லை. முன்னாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட பயிற்சிக் கூடங்களை வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பயிற்சிக் கூடங்களிலேயே சேர்ந்து பயிற்சிபெறத் தகுதியுடையவர்கள் அதிலே படித்துத் தேர்வு பெற்றவர்களைத்தான் நியமிக்கவேண்டுமென்று இதிலே இருக்கிறது. திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். பயிற்சி மட்டும் போதாது இந்து சமயத்திலே நம்பிக்கையும் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எந்த கஜக்கோல் கொண்டு அதை அளப்பது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ரொம்ப நாட்களாக மடாதிபதிகளாக இருக்கிறவர்களிலேயே உண்மையாக யார் யார் மடாதிபதிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது. எனவே அந்த அபாயகரமான கட்டத்திலே நாம் புகக்கூடாது. நம்பிக்கை பெற்றவர்தான் பயிற்சி பெறுவதற்கு வருவார். அர்ச்சகர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு நூற்றுக்கு நூறு நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் பெருமளவுக்கு நம்பிக்கை உள்ளவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் வருவார்கள். எனவே நல்ல முறையிலே அமைந்திருக்கிறது அந்த மசோதா.

இன்னென்றும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். சொன்னால் அவர்களுக்குச் சங்கடமாகப் போய்விடுமோ என்னவோ தெரியாது. இருந்தாலும் சொல்லிவிடுகிறேன். இதே மாதிரி மடாதிபதிகளும் ஜாதி அடிப்படையில் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். லட்சோப லட்சம் ரூபாய், கோடிக் கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு மடங்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மடங்களிலே வேளாளர்கள்தான் மடாதிபதிகளாக இருக்கலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக இன்ன வேளாளர்தான் வரவேண்டும் என்று இருக்கிறது. மடாதிபதிகள் சிரித்திருத்தம் பேசுகின்றவர்களாக இருக்கலாம்.

1970 டிசம்பர் 2] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

ஜாதியை வெறுக்கக்கூடியவராக இருக்கலாம், ஆனால் அவர்கூட ஜாதியின் பெயரால்தான் வந்திருக்கிறார் என்ற நிலைமையைத் தான் பார்க்கிறோம். அவரும் ஜாதியைத் தூக்கியெறியத் தயாராக இல்லை என்பதை நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். ஆட்சி உடனே அதைத் திருத்தமாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

எனவே, நல்ல மாறுதலை அமைதியான சூழ்நிலையில் வகுப்புத் துவேஷமின்றி வகுப்புப் பூசல்கள் இல்லாதவாறு சமரசமான முறையிலே ஜாதி ஒழிப்பு என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்து மதத்திற் குட்பட்ட சீர்திருத்தமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆலயத்திற்குள் பிற சமயத்தினர் செல்வதற்கு ஒரு எல்லை வரையறுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அர்ச்சகர்கள் அப்படி இல்லை. ஆலயத்தினுள் எங்குவேண்டுமானாலும் போகலாம். பிற மதத்தினர் ஒரு எல்லைக் குட்பட்டுச் செல்லவேண்டுமென்று—முன்பு நாம் விளக்கம் கேட்ட பொழுது—தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். வழிபடுவதற்காக நாகூர் ஆண்டவர் கோயிலுக்கு இந்துக்கள் போகிறோம். ஆனால் யாரும் பூசாரியாக வந்துவிடமுடியாது. சிந்தாதிரிப்பேட்டையிலுள்ள மசூதிக்கு நாம் போகிறோம் ஆனால் யாரும் அங்கே பூசாரியாக வந்துவிடமுடியாது.

ஒரு பத்திரிகையைப் பார்த்தேன். அக்கறையாகத் துணைத் தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலே நாம் அவற்றை ஒதுக்கிவிடுவதற்கு இல்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது) ரொம்ப முக்கியமான விஷயம். இரண்டொரு கருத்துக்கள் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். இதிலே ரொம்பப் பேச மாட்டார்கள். பயப்படவேண்டாம். இந்து ஆலயங்களைப் பொறுத்தவரையில்தான் கைவைக்கப்படுகிறது என்ற வாதமும் இருக்கிறது. முன்பு காங்கிரஸ் காரர்கள் இருந்த காலத்திலும் இந்துகளிடத்திலேதான் வருகிறார்கள் என்ற வாதம் எழுப்பப்பட்டது. இப்பொழுதும் அதே வாதம் எழுப்பப்படுகிறது. ஆனால் இஸ்லாமியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அதிர்ஷ்டவசமாக மாறுதல்களை அவ்வப்போது கட்டுக்கோப்பாக நல்ல தலைமையின்கீழ் ஏற்றுக்கொள்கின்ற நிலைமையில் இயங்குகிறார்கள். அதைவிட நல்ல தலைமையோடு கட்டுக்கோப்போடு கிறிஸ்துவர்கள் இயங்குகிறார்கள். தமிழ்நாட்டு ஆலயங்களிலே தமிழ் ஆட்சிமொழியாக வேண்டுமென்று எப்படிக் கொண்டுவருவது என்பது இன்னும் முடியவில்லை. ஆனால் கிறிஸ்துவ ஆலயங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ரோமிலிருக்கும், போப்பாண்டவர் அவர்கள் வாடிகன் நகரத்திலிருந்து உத்தரவு போட்டு, எந்தெந்த நாடுகளிலே சர்ச்சுகளிருக்கின்றனவோ, அங்கங்கே அந்தந்த நாட்டு மொழிகளிலே வழிபாடு நடத்த வேண்டுமென்ற சீர்திருத்தத்தை உலக நாடுகளுக்கு உத்தரவு போட்டு அமல் நடத்தினார். அப்படி தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் வழிபாட்டு மொழியாக இருக்கிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

அப்படி நம்முடைய கோயில்களுக்கு எந்த மடாதிபதியாவது வழி காட்டிவிட முடியுமா? தெய்வீகப் பேரவை என்று இருக்கிறதே அதன் மூலம் வழிகாட்டி நடத்திச் செல்ல முடிகிறதா? ஆகவே,

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 டிசம்பர் 2

அந்தப் பொறுப்பை ஆட்சி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இந்த மசோதாவின் திருத்தத்தை நான் மன நிறைவோடு வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி இருக்கின்ற ஒருசில கருத்துக்களைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களையும் இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும் நியமனம் செய்ய இந்தத் திருத்தமானது பெருமளவில் உதவி செய்கிறது. அண்டை மாநிலமாகிய கேரள மாநிலத்திலும், இந்த அர்ச்சகர்கள் நியமனம் செய்வது பற்றி சமீபத்திலே ஒரு சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லா இந்துக்களும் அர்ச்சகர்களாக உரிமையிருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டும் வகையிலே, அந்த மாநிலத்திலே, எல்லோரையும், ஜாதி இந்துக்கள் மட்டுமல்லாமல், ஏனைய தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்த அரசாங்கம் வேண்டிய ஆணைகள் பிறப்பித்து, நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு துரதிருஷ்டவசமான நிகழ்ச்சிகளும் நடந்திருக்கின்றன என்பதை இந்த அவையிலே சுட்டிக்காட்டுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஒருசில ஆலயங்களிலே பூசாரிகளாகயிருந்தவர்கள் அந்த ஆலயத்தைப் பூட்டிவிட்டு வெளியேறும் தன்மையைப் பார்க்கிறோம். சனாதன தர்மத்திலே அதிக நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் இம்மாதிரி வெளியேறும் நிலைமையை அந்த மாநிலத்தில் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரியான துரதிருஷ்டவசமான நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் தமிழகத்தில் நிகழாமல் இருக்க வேண்டிய பாதுகாப்பையும், அதற்கான விதிமுறைகளையும் உருவாக்க நமது அமைச்சரவை முனையும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்னொரு சந்தேகமிருக்கிறது. இதற்கு அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

' Statement of objects and reasons'. .

என்று சொல்லும்பொழுது, ஒரு பகுதியில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

' The system can be replaced by an ecclesiastical organisation of men possessing the requisite educational qualifications who may be trained in recognised institutions in priesthood and that the line should be open to all candidates irrespective of caste, creed or race '.

என்று எழுதியிருக்கிறது. இதிலே "கிரீட் ஆர் ரேஸ்" என்று சொல்லியிருப்பது வேறு மதத்தினரையும் உட்கொள்ளுமா ? அதேபோல் "ரேஸ்" என்று சொல்லும்பொழுது ஆங்கிலோ இந்தியரையும் உட்கொள்ளுமா என்ற விளக்கத்தைத் தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970 டிசம்பர் 2] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் கனம் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்துச் சமயத்துறையிலே அதிக நம்பிக்கையுள்ளவர்களின் இதயங்கள் புண்படக் கூடாது என்ற வகையிலே இந்த இலாகா அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறினர்கள். எனவே இந்த "கிரீட் ஆர் ரேஸ்" என்பது எல்லோரையும் உட் கொள்ளக்கூடிய தன்மையிலேருப்பதால் பிற மதத்தினரையும் இது உட்கொள்ளுமா, இதிலே ஆங்கிலோ இந்தியர்களையோ அல்லது முஸ்லீம் போன்றவர்களையோ இது உட்கொள்ளுமா என்பதற்கு அருள்கூர்ந்து விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இம்மாதிரி சீர்திருத்தம் வரவேற்கத் தக்க ஒரு சீர்திருத்தம். ஏனென்றால் உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்ற வேறுபாட்டை அகற்றுவதற்கு இதுவொரு சிறந்த சட்டமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். ஆனால், நடைமுறையிலே இம் மாதிரியான இலாக்காவிலே செயல்படுபவர்கள் நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்து கிறேன்.

தமிழிலே அர்ச்சனை நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்து பொதுவாக ஆதரிக்கக்கூடிய கருத்து. ஆனால் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே ஆலயங்களிலே வழிபடும் முறை வேற்றுமையாக இருக்கிறது. திருவாங்கூர் மன்னரின் பரம்பரையில் இருந்த காரணத்தினால் அங்கு வழிபடும் தன்மை வேறுபட்ட முறையிலே இருக்கிறது. அங்கு ஆலயங்களில் பூசாரியாக அல்லது சாந்தி செய்யும் அந்தணராகயிருந்தால் என்னென்ன முறையிலே வழிபாடு நடத்த வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஒரு மாதம் கோயில் பூசை செய்தால் வீட்டிற்குப் போகக்கூடாது, குடும்பத்தோடு வாழக்கூடாது என்று பலமுறைகளில் கட்டுப்பாடுகள் சுஜீந்திரம் போன்ற ஆலயங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதிமுறைகள் பாதிக்காத அளவிற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, பெரிய ஆலயங்கள் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. அங்கிருப்பவர்கள் மத உணர்ச்சியைப் புண்படுத் தாமல் இருக்க, இம்மாதிரி பூசாரிகளாக வருபவர்களுக்கு விதி முறைகளைக் கட்டாயமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த மசோதாவை வரவேற்று இந்த விளக்கங்களைத் தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் அமர்கிறேன்.

திரு. என். ராஜாங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த அறநிலையப் பாதுகாப்பு திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தாழ்த்தப்பட்ட பல கோடி மக்களின் சார்பாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். ராஜாங்கம்] [1970 டிசம்பர் 2

மற்ற சமயங்களைக் காட்டிலும் இந்து சமயத்தில் அடிக்கடி திருத்தங்கள் வருவதற்குக் காரணம், இந்து மதத்தில் 4 வேதங்கள், 4 ஜாதிகள் இருக்கின்றன என்றும், அதற்கு மேல் இருப்பவர்கள் இந்து மதம் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாமலிருப்பதையும் நன்கு உணர்கிறேம். 4 வேதங்களைச் சார்ந்தவர்கள் 4 மதங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கோயிலுக்குப் போக உரிமை உண்டு. இதை நீக்க வேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தியடிகள், வாதத்திற்காக எங்களை அழைத்தார்கள். நீங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள், வாருங்கள் என்று கூறினர்கள். நாங்கள் வருவதற்குத் தேசம் அனுமதிக்கவில்லையே என்று நாங்கள் கேட்டதற்கு, கோயில்களில் 4 மதங்கள் வேதங்கள் என்று எழுதி விட்டதெல்லாம் ஏமாற்று வேலை, மனிதனை ஏமாற்றுவதற்காக, மனிதனை மடமையாக்குவதற்காக, மனிதனை அடிமைகளாக்குவதற்காக எழுதப்பட்ட வேதங்கள் என்று சொல்லி, உங்களுக்கு ஒரு வேதம் இருக்கிறது, அதுதான் மனிதனை மனிதன் மதிக்கும் வேதம் என்று சொன்னர்கள். கடவுளின் ஆலயம் என்று சொல்லிவிட்டு, கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்ட மனிதர்களில் ஒரு சிலரை ஒதுக்கி விடுவது அநியாயம், இந்த நாட்டிலே செய்யும் துரோகம் என்று போதித்தார்கள். அதற்கு இந்த நாட்டிலே பலவித எதிர்ப்புகள் வந்தன.

அப்பொழுது மகாத்மா காந்தியடிகள் எங்களுக்கு ஒன்றைச் சொன்னர்கள். வேதங்கள் நான்காக இருந்தாலும், மதங்கள் நான்காக இருந்தாலும், நீங்களும் ஒரு வேதத்திற்கு உரியவர்கள். இந்து மதத்திலே இரண்டு கடவுள்கள், அரி, சிவன் என்று இரண்டு கடவுள்கள் இருக்கிறார்கள். சிவனை அடிப்படையாக வைத்து 4 வேதங்கள், 4 ஜாதிகள் இருந்தால், அரியை அடிப்படையாக வைத்து, அரி என்ற கடவுளுக்கு நீங்கள்தான் உரிமையுடையவர்கள், ஆகவே, அரியின் பிள்ளைகள் அரிசனங்கள், ஆகவே கோயிலுக்கு நீங்கள் செல்ல உரிமையிருக்கிறது என்று எங்களுக்கும் சொன்னர்கள். மற்றவர்களுக்கும் சொன்னர்கள். அப்பொழுதுதான் காந்தியடிகள் வார்த்தைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, எங்களை அனுமதித்தார்கள். அப்படியிருந்தாலும்கூட எங்களுக்குச் சரிசமமாக உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. அந்த உரிமையைப்பெற இந்த டிசம்பர் 2-ம் நாள் தமிழக அரசால் கொண்டுவந்த இந்த அறநிலைய திருத்த மசோதாவின்மூலம் பூரணமாக இடம் பெற்றிருக்கிறேம்.

கோயில்களுக்குள்ளே ஒரு குறிப்பிட்ட இடம்வரைதான் செல்ல வேண்டுமென்றிருந்த இந்த நாட்டில், இப்பொழுது கோயிலுக்குள்ளேயே நுழைந்து அர்ச்சனை செய்வதற்கு மற்றவர்கள் அளவிற்கு பரிசுத்தம் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்குத் தகுதி ஏற்படுத்திவிட்ட இந்த திருத்த மசோதாவிற்கு எங்கள் சமூகம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமூகம், எங்கிருந்தாலும் சரி, தமிழ்நாடு அரசை வாழ்த்தும் வரவேற்கும் என்று கூறி இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : எட்டு மசோதாக்கள் அவைமுன் இருப்பதால் சுருக்கமாய் பேசினால் வசதியாக இருக்கும்.

1970 டிசம்பர் 2]

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மான்புமிகு அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவை ஆதரிப்பதோடு, இந்த மசோதாவைப்பார்த்து சந்தோஷப்படும் ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பல மசோதாக்களும், பல திருத்தங்களும் அடிப்படையாக வருவதற்குக் காரணம், வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்கள், ஒதுக்கப்பட்டிருப்பவர்கள், மற்றவர்களுக்குச் சரிசமமாக வர வேண்டுமென்று எண்ணி அந்தக் கருத்துடன் ஒவ்வொரு அமைச்சரவையும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறது. அப்படி வரும்பொழுது, இந்த மசோதாவிலே, ஜாதி மத வேறுபாடு என்று சொல்லும்பொழுது, எந்த ஜாதியாகவும் இருக்கலாம் என்று வரும்பொழுது, ஜாதி இல்லை என்ற நமக்கு ஜாதி என்று ஒன்று இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. மனித ஜாதியிலே யாராகயிருந்தாலும் அவர்கள் நிச்சயமாக அங்கே அர்ச்சகர் பரீட்சையிலே தேர்ந்து வரலாம்.

அதிலே பிராமணர்கள்தான், முதலியார்கள்தான், பிள்ளைகள்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற பரம்பரையை ஒழிக்க இது வழிவகை செய்கிறது. ம. பொ. சி. அவர்கள் பேசும்போது வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள். அர்ச்சகர்கள் வேலை சாதாரணமான வேலை, இதிலே யாரும் லட்சாதிபதிகளானதாகச் சரித்திரத்தில் இல்லை. ஆனால் மடாதிபதிகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் ஆயிரக் கணக்கான ஏழை நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு சிலர் பரம்பரையாக அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஒரு வேலிக்கு 6¼ ஏக்கர். அதிலே டிரஸ்டிகளும் அந்தக் குறிப்பிட்ட மைனரிடி சமூகத்தினர்தான், மடாதிபதிகளும் அவர்கள்தான். மடாதிபதிகளாக வருவதற்குத் தகுதி என்று ஒன்றும் இல்லை. காவி வாங்க வேண்டியது. அங்கு இருக்க வேண்டியது அவ்வளவுதான். இந்த மடாதிபதிகளையும் இதிலே சேர்த்துக் கொண்டால் உள்ளபடியே மிக உயர்வாக இருக்கும். இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் பேசிய காரியங்களை நிறைவேற்றியதாக இருக்கும்.

இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியும், கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இருக்கும் எந்த ஆட்சியும் கோயில் நிர்வாகங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எவ்வளவு இடத்தில் அவ்வாறு பங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? டி.டி.சி. கூட்டத்திலேயே இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். திருவெண்காட்டில் ஏதோ ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்தக் கோயிலின் பரம்பரை டிரஸ்டி பண்ணையார் கோயிலுக்கு வருவதே இல்லை. இது கூடாது என்று கடந்த ஆறு ஆண்டு காலமாக நியமனப் பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்தும் அங்கிருப்பவர்கள் தள்ளிவிடுகிறார்கள். என்போன்றவர்கள் அங்கு வரக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள்.

வெறும் சட்டம் இயற்றுவதால் மட்டும் பயன் இல்லை. உண்மையிலேயே தகுதியுள்ளவர்களை ஒன்று அரசாங்கமே நியமிக்க வேண்டும் அல்லது அந்தக் குழுவுக்கு, இன்னின்ன தகுதியுள்ளவர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவிட வேண்டும்.

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1970 டிசம்பர் 2

வேறு ஜாதிக்காரர்கள் வந்தால் கடவுளின் சக்தி போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கடவுள்களே தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியில் இருந்து வந்தவர்கள்தானே. தந்தை பெரியார் அவர்கள் பழைய சுடியரசுப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டினால் தெரியும். தில்லை நடராஜன் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து வந்த கடவுள்தான். மதுரை மீனாட்சி பறையன் வகுப்பில் இருந்து வந்த கடவுள்தான். முக்காலே மூன்று வீசம் கடவுள்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலிருந்து வந்த கடவுள்கள்தான். மதுரை மீனாட்சி சக்கிலிச்சிதானே, தில்லை நடராஜன் ஆதித் திராவிடன்தானே, காசி விஸ்வநாதர் ஆதித் திராவிடன்தானே. எல்லா ஜாதிக் காரர்களும் கடைசியில் சங்கரா சங்கரா என்று போகிறார்களே. விளம்பரப் பிரிவில் இருந்து இதைப் பற்றியெல்லாம் விளக்கமாக எடுத்து விளக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

இதிலே, சட்டம் இயற்றினால் மட்டும் போதாது. பார்சன்டேஜ் வீதம் எங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் ஆயிரம் அர்ச்சகர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் 16 சத விகிதத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்க இடம் வேண்டும். அப்போதுதான் எங்களுக்குப் பயன் ஏற்படும் என்று கூறி இந்த மசோதாவை மனமார வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் பேசிய உறுப்பினர்கள் விளக்கமாகப் பேசினார்கள். குறிப்பாக, மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் நான் விளக்க வேண்டிய அவசியம் கூட இல்லாத அளவுக்கு நல்ல முறையில் இந்த மசோதாவைப் பற்றி விளக்கமாகப் பேசினார்கள். இந்த மசோதா கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு எந்த விதமான மாறுபாடும் இல்லாத அளவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மசோதாவைப் பற்றிச் சிலபேர் கொஞ்சம் சந்தேகப் பட்டார்கள். வேறு வேறு வகையான மதத்தார்கள் நுழைந்து விடுவார்களோ, மதத்தின் கோட்பாடுகளுக்கும் சம்பிரதாயங் களுக்கும் விரோதமாகக் கூடப் போய்விடுமோ என்றெல்லாம் சந் தேகப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். " தி எஸென்ஸ் ஆப் தி ஹிண்டு ரிலிஜியன் " என்பதிலே எந்தவித மாற்றமும் இருக்காது. ஆளைப் பற்றி மாற்றமே தவிர, கோட்பாடுகளிலோ, கொள்கை களிலோ மதத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் வகையிலே எந்த வித மாற்றத்தையும் கொண்டு வரவில்லை. மாறுகச் சொல்லப் போனால் இந்த மசோதாவினால் இந்து மதம் மேலும் மேலும் வளருவதற்கு அதிகமான வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு ஐயம், அச்சம் தேவையில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவைப் பொருத்து இளையபெருமாள் கமிட்டி சொல்லியிருப்பதை ஏற்கனவே நான் சொன்னேன். அதிலே

'The hereditary priesthood in the Hindu Society should be abolished. It can be achieved even without legislation. The system can be replaced by an ecclesiastical organisation of men possessing

the requisite educational qualifications after giving training in recognised institutions in priesthood. Such lines in priesthood should be open to all qualified candidates irrespective of caste, creed or race. Prof. G. S. Ghurey, the 'well-known authority on caste system, made similar suggestions years back. A further clue in this regard may also be obtained from the recent recommendations of the Commission on Religious Endowments and Trusts.' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இன்று இருக்கிற நிலைமையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று அரசு கருதுகிறது. சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகவும், மதத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு சிலம்புச் செல்வர் குறிப்பிட்டது போல் நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்து மதத்தில் இருக்கும் சில குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு ராமமூர்த்தி அவர்கள், இதிலே வேறுயாருமே நுழைந்துவிடக் கூடாது அதே நேரத்தில் மதத்தினுடைய எஸென்ஸ்–கோட்பாடுகளும் குறைந்து விடக் கூடாது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். முன்பு சதி என்று ஒன்று இருந்தது. அது மதத்தின் பேரால் ஏற்பட்டதுதான். அதாவது உடன்கட்டை ஏறுதல். இது மதத்தின் அடிப்படையில்தான் இருந்தது. அதை மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். அதேபோல் தேவதாசி முறை இருந்தது. அதையும் மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். அதே போல் விதவா மறுமணம். அதையும் மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். இரு தார மணம் இருந்தது. அதையும் மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். கோவில்களில் ஆடு, கோழிகள் இவற்றை பலியிடும் முறை இருந்தது, அதையும் மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் மதத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டவைதான். ஆக, எஸன்ஸ் ஆஃப் தி ரிலிஜியன் மாற்றப்படாமல் இருக்கவேண்டுமே தவிர சாதாரண விஷயங்களை மாற்றுவதில் தவறு எதுவும் இல்லை . அதுதான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம். எனக்கு ஒரு பாடல் நினைவிற்கு வருகிறது. " ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும் கங்கைவார் சடைக்கரந் தார்க்கு அன்பராகில் அவர் கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே."

நந்தனார் கூட நாயன்மாராக மாறியிருக்கிறார். திருப்பாணாழ்வார் கூட ஆழ்வாராக மாறியிருக்கிறார். கண்ணப்பர் நாயனாராக மாறியிருக்கிறார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தமிழ் நாட்டில் இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் இருந்திருக்கின்றன. ஆக, நிலைமை மாறியிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நாம் நிச்சயமாக மாறித்தான் ஆகவேண்டும். நான் இதைச் சொல்வதால், இந்த மசோதாவிற்கு யாரும் ஆட்சேபணை சொல்லியிருப்பதாக நினைக்க வேண்டாம். யாரும் இந்த மசோதாவிற்கு ஆட்சேபணை செய்ய வில்லை.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970டிசம்பர் 2

அடுத்தபடியாக, திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள், புனிதத்தன்மை கெடாத முறையில் இதில் வருகிறவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது நியாயமான தொரு கோரிக்கை கூட. அர்ச்சகர்களாக வரக்கூடியவர்களுக்கு அவர்களைப் பள்ளியில் சேர்த்து என்னென்ன பாடங்களைப் போதிப்பது, எவ்வளவு ஆண்டுகள் போதிப்பது, என்னென்ன விதத்தில் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும், எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்குச் சொல்லித் தரப்படவேண்டும், எந்த அளவிற்கு சொல்லித் தரப்பட்டால் அவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வரலாம் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி என்று சொல்லக் கூடிய, ஆகமப்படி சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும், விஷ்ணு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும், இருசாராரையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களின் யோசனைப்படி லிலபஸ் தயார் செய்து அதன் மூலம் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டு அர்ச்சகர்களாக நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கோரிக்கைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படும்.

அர்ச்சகர்களாக வருபவர்கள் மட்டுமல்ல. கோவில்களில் வேலை பார்க்கக் கூடிய உள்துறை சிப்பந்திகள் அத்தனை பேர்களும் இந்து வாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று சட்டமிருக்கிறது. அதை மாற்றவில்லை. அதில் எந்தவிதமான மாற்றமும் கிடையாது. ஜாதி சமய வேறுபாடு இன்றி என்று சொன்னதாக ஒருவர் சொன்னார்கள் ஜாதி வேறுபாடு இன்றி என்று சொல்லியிருக்கிறேன். சமய வேறுபாடு இன்றி என்று சொல்லவில்லை. இந்து மதத்தில் மாறிய பிறகு அவர்களும் சேர்ந்து கொள்ளலாம். ம. பொ. சி. அவர்கள் ஞாபகப் படுத்தினார்கள்.

சைவ, வைஷ்ணவ ஆகிய இரு சாராரையும் சேர்க்கிறோம். இரண்டுக்கும் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் சொல்லித் தருகிறார்கள். இரண்டு வருடங்களா அல்லது மூன்று வருடங்களா என்பதுபற்றி அவர்களை வைத்து முடிவு செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏனெனில் அவர்கள்தான் அத்தாரிட்டி. வருகிறவர்கள் விபூதி அல்லது நாமம் போட்டுக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்கள் வரமுடியாது. அப்படி வந்தாலும் நாலைந்தாண்டுகளுக்குள் அவர்கள் அதில் ஐக்கியமாகி விடுவார்கள். மத நம்பிக்கை உடையவர்களைத்தான் போடவேண்டும் என்று திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள்.

Those who profess Hindu religion must be appointed as Archakas .

என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர இந்து மதத்தில் நம்பிக்கையற்றவர்களைப் போடலாம் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் எனக்குப் பதிலாக பல விளக்கங்களைச் சொன்னார்கள். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்குப் பதிலாகக் கூட அந்தப்பேச்சு அமைந்திருக்கிறது. அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

1970 டிசம்பர் 2] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள், கேரளாவில் கூட இப்படிப்பட்ட மசோதாக்கள் வந்திருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். காஸ்ட். க்ரீட், ரேஸ் என்றிருக்கிறதே அவை என்ன, அவற்றிற்கு விளக்கம் தேவை என்று கேட்டார்கள். காஸ்ட் என்றால் ஜாதி. இந்துக்கள் என்பதில் பல ஜாதிகள் இருக்கின்றன. ஜாதியற்ற சமுதாயமாக ஆகவேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம். க்ரீட் என்றால் பல இனங்கள் இருக்கின்றன. தமிழர்கள், ஆந்திரர்கள், மஹாராஷ்ட்டிரர், குஜராத்திகள் என்றெல்லாம் இருக்கின்றனர். அவை தடையாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் நோக்கம். ரேஸ் என்றால்—திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நான் சொல்வதைக் கவனித்தால் நன்றாகயிருக்கும்—ஆரியர்கள், திராவிடர்கள், மங்கோலியர் என்றெல்லாம் இந்து மதத்தில் இருக்கிறார்கள். அந்த ரேஸ் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் நோக்கம். பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர என்றெல்லாம் ரேஸ்கள் இருக்கின்றன. அந்த ரேஸ்கள் இந்த மசோதாவிற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் இதன் நோக்கமாகும்.

இன்னும் அர்ச்சகர்களைப்போடுவதில் ஒரு ஜாதியார்தான் இருக்கவேண்டும். மற்ற ஜாதிக்காரர்கள் இருக்கக்கூடாது. என்றிருப்பதாக நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது கூடத் தவறு என்பதுதான் எனக்கு வந்துள்ள தகவல்களிலிருந்து தெரிகிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் பல கோவில்களில் பலவித ஜாதிக்காரர்கள் அர்ச்சகர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். நமது மாண்புமிகு லா மினிஸ்ட்டர் அவர்களின் ஊரில் சிங்கம் புணரியில் ஒரு கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு ஒரு பூசாரி குருக்களாக இருந்தார். மதுரையில் ஆண்டிப்பட்டியில் ஒரு முருகன் கோவில் இருக்கிறது. அங்கு ஏற்கனவே அந்தக் காட்டில் வசிக்கக் கூடிய காட்டுவாசிகள் பூஜை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் குடும்பர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு கட்டடம் கட்டிய பிறகு பண்டாரம் பூஜை செய்து வருகிறார். அதுமாதிரி சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், கந்தசாமி கோவில், கள்ளிப்பட்டி, சுப்பிரமணியசுவாமி கோவில், சேலம், கோவையை எடுத்துக் கொண்டால், பன்னூரி மாரியம்மன் கோவில், வாழத்தோட்டத்து அய்யன் கோவில், திரு. கொண்டத்து காளியம்மன் கோவில், பாரியூர், திரு. மாரியம்மன் கோவில், பொள்ளாச்சி, திருச்சியை எடுத்துக்கொண்டால், மதுரகாளியம்மன் கோவில், பெரம்பலூர் வட்டம், காமாட்சியம்மன் கோவில், ஓமந்தூர், திரு. மதுரகாளியம்மன் கோவில், தொட்டியம், திருநல்லாண்டார் கோவில், மணப்பாறை. சென்னையில், திரு. முண்டக்கண்ணியம்மன் கோவில், ஆனையம்மன் கோவில், அங்காளம்மன் கோவில், மேல்மலையனூர், திண்டிவனம். திருச்சியில், திரு. கலியுகவரதராஜ பெருமாள் கோவில் இருக்கிறது. இன்னும் பல கோவில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எல்லாம் பிராமணர்கள் அல்லாத ஜாதிக்காரர்கள் அர்ச்சகர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதா பல கட்சிக்காரர்களாலும், பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாலும்

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970 டிசம்பர் 2

பாராட்டப்பட்டதற்கும், வரவேற்கப்பட்டதற்கும், நான் பெருத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : "தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 45/1970)" ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு–2

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவை யின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"பிரிவு 2 இம்மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்."

THIRU A. A. SUBBARAJA : Sir, I move the amendment standing in my name :

In the proposed section 55 (1) (i) of the principal Act after the words 'in all cases' add the words provided these appointments shall not injure the sentimental feelings of the Hindu people.

THIRU S. ALAGARSAMY : I second it.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திலே பல நல்ல நோக்கங்கள் இருந்தாலும் கூட, சில கோவில்களில் இதுவரையில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ள "சென்டிமென்ட்ஸ்" பாதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். சில கோவில்களில் சைவ சமயம், அசைவ சமயம் என்று இரண்டு வகைப்பட்டு இருக்கிறது. மாரியம்மன், ஐய்யனர் கோவில் களைப்பொறுத்தவரையில் அசைவ சமயத்தினரைக் கூட அர்ச்சக ராகப்போடலாம். ஆனால் சைவ வழிபாட்டுக் கோவில்களில் அசைவ சமயத்தினரை அர்ச்சகராகப் போடக்கூடாது. அப்போது தான், உணர்ச்சி பூர்வமான வழிபாட்டு முறை கடைபிடிக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட உணர்ச்சிபூர்வமான வழிபாட்டுக்கு அதிகமான இடம் கொடுக்கவேண்டுமானால், இந்த சட்டத்தில் என்ன ரூல்ஸ், ரெகுலேஷன் என்று தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்காகத்தான் இந்த அமெண்ட்மெண்ட் கொடுத்து இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வித்தியாசங்கள், எந்தெந்த கோவில்களில் எந்தமாதிரி வழிபாடு நடைபெறுகிறது எந்த மாதிரி அர்ச்சகர்கள் அமைய வேண்டுமென்று தெளிவாகச் சட்டம் இல்லை. இதை நல்லவிதத்தில் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு ஆராய் வது நல்லது. இந்தத் திருத்தம் நான் கொடுத்திருக்கும் நோக்கம்

1970 டிசம்பர் 2] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

இதுதான். அந்தந்தக் கோவில்களில் வழிபடுவோர்களின் உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தாத வகையில், அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளை பாதுகாக்கிற வகையில் அர்ச்சகர்கள் போடும் ரூல்ஸ் கொண்டு வர வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னால் நல்லது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்தத் திருத்த மசோதா மீது பேசிய அங்கத்தினர்கள், இதை ஆதரித்துப் பேசிய அதே நேரத்தில், சில சந்தேகங்களைக் கிளப்பி இருக்கிறார்கள். மக்களிடத்தில் ஒரு பரபரப்பை இது உண்டாக்கி விடப்போகிறதே என்ற காரணத்தால், நான் சில விளக்கங்களைக் கூறுகிறேன்.

இந்த மசோதாவை மட்டும் படித்து விட்டு, இப்படிச் சந்தேகங்களைக் கிளப்பி இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவையும், சட்டத்தையும் இணைத்துப் படித்தால், அதிலே எல்லாம் தெளிவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது தெரியும். ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்திலே பத்தாவது பிரிவிலே "நம்மூடைய மதக் கோட்பாடுகளை மீறியவர்கள், விரும்பாதவர்கள், கோட்பாட்டிற்கு மாறுபட்டவர்கள், இது போன்ற உத்யோகத்தில் இருக்க முடியாது" என்று சட்டத்திலே திட்டவட்டமாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அதே போல் அந்தச் சட்டத்தின்கீழே உருவாக்கப்பட்ட விதிகளிலே மூன்று இடத்திலே அதையே திருப்பிச் சொல்லி இருக்கிறோம். சட்டத்திலும், விதியிலும், நம்முடைய மதத்திற்கு, கோட்பாட்டிற்கு மாறுபட்டவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படமாட்டார்கள் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இப்போது நாம் கொண்டு வந்து இருக்கும் மசோதாவில் "ஹெரிடிடரி சிஸ்டம்" என்பதை மாற்றி அமைத்து இருக்கிறோம். இதை மாற்றி விட்டதாலேயே, ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையைக் கைவிட்டு விட்டோம் என்பதல்ல. இதற்குக் கீழே விதி அமைக்கும் போது, நிச்சயம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை ஏற்றுச் செயல்படுவோம். எந்தெந்தப் பாரம்பர்யம் எந்தெந்தக் கோவில்களில் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறதோ, அது அந்த விதத்தில் எந்த விதத்திலும் மாறுபட்டு இல்லாத அளவிற்கு விதிகள் உருவாக்கப்படும் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மசோதா ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்திற்கு முரண்பட்டு இருக்காது என்ற காரணத்தால், கனம் அங்கத்தினர் கொண்டு வந்துள்ள சந்தேகம் இருக்காது என்று பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் எந்த நோக்கத்தோடு அந்தத் திருத்தத்தை கொடுத்து இருக்கிறார்களோ அந்த நோக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. வேறு மாதிரி சட்டங்கள் ஏதேனும் பிறப்பிக்கப்படுமானால், அவை இந்தச் சட்டத்திற்கு முரண்பட்டதாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் பிறப்பிக்க முடியாது.

காஸ்ட், கீரிட், ரேஸ் என்று வைத்துக்கொண்டு இருப்பதைக் காரணம் காட்டி வேறு மதத்தினர் கொண்டுவந்து விடுவோமோ என்ற அச்சம் இங்கே தெரிவித்துள்ளார்கள். அது வெளியே

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 டிசம்பர் 2

பிரச்சாரம் செய்யப்படும் என்ற காரணத்தால் ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே குறிப்பிட்டு இருப்பது ஒரு குழு கொடுத்த அறிக்கையை அப்படியே கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்து மதத்தினர் அல்லாதவர்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது இந்த அரசின் கொள்கை அல்ல. அரசாங்கம் இதற்குப் போதுமான பாதுகாப்புத் தரும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களது திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 3 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : "தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 45/1970)" சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாப்பு) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 43/1970)

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

"That the Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1970 (L.A. Bill No. 43 of 1970) be taken into consideration."

Under section 1 (3) of the Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961, that Act would remain in force for a period of nine years from he date of its commencement, i.e., up to 29th November 1970.

The Act gives protection from eviction for persons occupying Kudiyiruppu. Pending enactment of a comprehensive tenancy legislation, it is considered that the life of the Act should be extended for a further period of three years. The Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Ordinance, 1970 was promulgated by the Governor for extending the life of the Act for a further period of three years from 29th November 1970.

The present Bill seeks to replace the said Ordinance.

Sir, I request the House to accept the motion.